

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput IV. Idem Abbati (a) S. Albani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](#)

In Librum III. Decretalium,

stinguendi sunt tres casus. Primus est cum laicus intruimus, & sine justo titulo, idest concessione Apostolica, decimas possideret; & tunc nec accedente Episcopi contentu potest eas in aliam Ecclesiam transferre, sed Ecclesia propria necessariò sum restringenda. Secundus casus est cum obriret decimas ex infestatione ab inferioribus Prelatis facta, antequam similis infestatione improbata esset, quo casu auctoritate Episcopi possunt laici hujusmodi decimas in aliam Ecclesiam transferre cap. 2. §. Jane, de decimis in 6. Gilkenius de prescript. cap. 9. à num. 7. Rebus suis de decimis quest. 10. num. 22. Suarez tom. 1. de relig. lib. 1. d. decimis, cap. 26. num. 3. Quod statutum fuit majoris mali vitandi causa; nam cum Ecclesia improbareret hujusmodi infestations decimarum ab Episcopis in laicos factas, & laici renuissent decimas jam in feudum acceptas restituere proprias Ecclesias, ut aliquo modo considereretur Ecclesiae patrimonio admisum fuit, ut si ipsi laici decimas, quas propria Ecclesiae restituere renuebant, vellent monasterio, vel Ecclesiae donare, cum consensu Episcopi dicentesani id facere possent, quod specialiter ratione imminentis scandali circa decimas jam infestadas permisum fuit. Nec novum est, ut prohibiti mitius quoad præterita, quam quoad futura veretur, cap. ultimo, despōs. cap. proposita 44. de elect. lib. 6. cap. final. de matrimonio contracto, cap. finali, de divorcio, l. parte, ff. de his qui sunt sui. Tertius casus est, cum laici justo, & legitimo

titulo decimas possident, idest ex concessione Pontificis, seu prescriptione immemoriali, quæ supponit privilegium, cap. super quibusdam, §. præterea, de u. s. illi enim possunt in Ecclesiam, vel laicum eas transferre, ut docet latè Caffillo de terciis cap. 11. & nos dicimus in cap. prohibemus, de decimis. Unde appetat, in dicto cap. cum Apostolica, speciali ratione, videlicet ut decimas à laicis detente ad Ecclesie patrimonium redirent, permisum fuisse, ut ex consensu Episcopi possent laici decimas monasteria tradere.

Secundo obstat præsentis affectioni textus in II. can. 36. Concil. Aurelian. 4. in illis verbis: Si quis Exemptus Episcopus alterius Ecclesie clericis de facultatibus sua Ecclesie aliquid sub titulo quocunque transverit, aud. 4. post eius obitum qui accepit, ad Ecclesie ius, de cuius facultate discesserat, revertatur, quia iniuriam est ut sub hac specie aannum Ecclesia, quæ multis subvenit, patiatur. Ex quibus aperte constat, Episcopum resunius Ecclesie posse clericis alterius Ecclesie donare. Cui difficultati satisfaciendum est ex supra traditis pro expositione textus in capite final. 16. quæst. 6. videlicet in eo textu supponendum esse, Episcopum ex iusta causa, & cum Capituli consensu donationem illam in clericum contulisse; sed quia tantum quærebatur, an hujusmodi donatio transiret in clerici successorem, idèo PP. non expresserunt solemnitatem, & justam causam ipsius donationis, quas potius supposuerunt quam negarunt.

CAPUT IV.

Idem Abbatii (a) S. Albani.

Consultationibus. *Etiñrà: [b] De cætero si aliquis clericus ab Ordinario judice in Ecclesia aliqua institutus fuerit, ad representationem illius, qui ejusdem Ecclesiae credebatur esse patronus, & postea jupatronatus aliis evicerit in judicio, clericus, qui institutus est, non debet ab Ecclesia ipsa propter hoc removeri, si tempore præsentationis sua ille, qui eum præsentavit, jupatronatus Ecclesiae possidebat. Si vero non possidebat jupatronatus, sed tantum credebatur esse patronatus, cum non esset, nec possessionem patronatus haberet, secundum consuetudinem Anglicanam poterit ab eadem Ecclesia removet. (c) Donationis verò, vel concessiones Ecclesiæ, si quæ fiant privatis personis, viventibus illis, qui ipsas Ecclesiæ possident, nullius debent esse momenti; si religiosis fiant locis, ratæ debent haberi: ita quidem, quod personæ, quæ jamicas Ecclesiæ possident, sine ipso ratiōne assensu eis in vita sua non debent spoliari.*

NOTÆ.

(a) *Santi Albani.*) Ita legitur in prima collectio-
næ, sub titulo de jure patronatus, c. 23. ex qua compilatione restituo litteram hujus textus. Inscriptiōnem autem exposui in c. consultationibus 10.

de offic. deleg. ubi extat alia pars hujus Decretalium.
(b) *De cætero.*) Hæc verba exponemus in cap. consultationibus, de jure patronatus.

(c) *Donationes verò, vel concessiones.*) Verbaque sequuntur, compilavit Raymundus in presenti, & jam exposui in cap. I. de concess. prob.

CAPUT V.

Innocent. III Episcopo (a) Florentino.

Per tuas nobis litteras proponere curasti, quod cum Florent. [b] nobiles, & potentes prompti ad servitium, & devoti tempore schismatis bon. mem. [c] I. Florent. Episcopum